

се записали доброволци. Явили се войводи съ малкитѣ си чети, Градоветѣ Никополѣ, Плтвентѣ, Вратца, Ловечѣ и Севлиево били превзети. Руската войска прекарала зимата въ България. Тогава за пръвъ път българското население между Дунава и Стара планина видѣло и се срещнало съ руски офицери и войници.

Скоро, обаче, пристигнала заповѣдъ, щото руската войска да напусне България и та се дръпне задъ Дунава. То станало по искането на Наполеона, който водѣлъ преговори съ Александра за война съ Англия. Наполеонъ се съгласявалъ да даде на Русия Молдава, Влашко и България, но искалъ отъ Александра да му помогне да надвие първенъ Англия. Преговоритѣ се протегнали безъ резултатъ цѣлата 1811 г. Австрия сжщо заплашвава, че ще се намѣси противъ Русия, ако последната напредва въ България. Руската войска пвчнала да излиза отъ България. Много българи, които зели участие въ боеветѣ, се изплашили, че като се завърнатъ турцитѣ, ще ги избиятъ, та напуснали огницата си и избѣгали съ руската войска. По-сетне тѣ били заселени въ Бесарабия да засилятъ руския елементъ покрай бръга на Черно море.

Презъ 1812 г. всичко се измѣнило. Наполеонъ потеглилъ за Москва. Русия свързала въ Букурещъ миръ, отказала се отъ България, Влашко и Молдова. Задържала само Бесарабия. Рускитѣ войски напуснали Дунавскитѣ земи и заминали въ Русия противъ Неполеона.

Турцитѣ се възползували отъ това, нахълтали въ Сърбия и завзели отново страната. Следъ падането на Наполеона презъ 1815 г., рускитѣ войски пакъ се завърнали въ Бесарабия къмъ устията на Дунава. Възстанието на сърбитѣ избухнало отново и при посрѣдничеството на Русия султанътъ призналъ презъ 1817 г. на Бѣлградския пашалѣкъ автономно управление подъ князуването на Милоша.

Презъ тѣзи времена въ България върлувала ужасна чума и населението за спасение се прѣснало по гори и планини, дето умирало отъ гладъ, студъ и мизерия.

Следъ Виенския конгресъ се образувалъ свещения съюзъ между царетѣ въ Европа. Целъта на съюза била да се спрѣтъ революционнитѣ, конституционнитѣ и националнитѣ движения въ Европа. Виенскиятъ министъръ, ръководителътъ на европейската политика, Метернихъ предложилъ да бжде приета въ съюза и Турция. Обаче императоръ Александъръ не се съгласилъ и предложението на Метерниха пропаднало.

На 1821 г. избухнало гръцко-фанариотско възстание въ Румѣния, Влиятелнитѣ гърци въ Русия, гъркътъ графъ Каподистрия,